

Előfizetési feltételek:

Fizetendő Debreczenben.
Egész évre 2 frt.
Fél évre 1 „
Községeknek 62 kr.

Egyes szám ára 4 kr.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:

Rózsá-tér 16. sz. házban, (kenyér-piacz.
Vilmos sör-szomszédságában.)
Kéziratok vissza nem adatnak.

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő: NYIRI GÉZA.

Hirdetési díjak:

Négy-hasábos petit sorért 8 kr;
többesóról 6 kr.
Nagyobb és többszöri hirdetéseknek igen
kedvező engedmények tételnek.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.
„Nyilvált”-ben megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
Hirdetések és előfizetések helyben a kiadó
hivatalánál, Csáthy Ferencz, Telegdi K.
Lajos, Budapest: Goldberger A. V.,
Blockner J., Eckstein Bern. és Haasenstein
és Vogler, Bécsben, Prágában Haasenstein
és Vogler, A. Oppel, Schalek H. és
Párisban, Hamburgban Majnai-Frank-
arthaus: G. L. Daube és Mosse Rudolf
hirdetési intézetében fogadtatnak el.

De bizony, haladunk!

Tehát a Kisuj-utca eleje kiépül; ki-
épül, még pedig egy negyedszázadig tartott és a
mi fő, mivel sem indokolható ide-oda való káros
halogatás után.

Hiszen a debreczeniek előtt nagyon nyil-
ván való, hogy igen okos emberek voltak a ré-
giek, a mi nagyapáink, a kik azt tartották, hogy
„lassan, okosan, lassan járj, tovább érsz”, a mi
persze hogy igaz is, mert ha ez nem állana,
mi valószínűség lenne abban, hogy „hamari
munka soha sem jó!”

No hát városunkban hamari munkának
hire-hamva sincs, még ha kaszányát akarná-
nak is fejteni, de a megfontolt cselekvésnek
annál számosabb jelével találkozunk.

Több mint 25 év telt el, míg a házankénti
koldulást beszüntették; 25 évig tanácskoz-
tak rajta a különféle bizottságok, a míg aztán
nyélbe szorították; de azért a házankénti kol-
kulás napirenden van.

Ahoz sem kellett 25 évnél kevesebb, hogy
a kis új utcái bagoly és többféle ronda állatok
menháza megunatassék és annyi károsodás után,
végre elkezdünk — nem szuszogni, de csele-
kedni.

Lesz hát bérház és áru-sarnoki helyiség a
Kisuj-utca elején, mert reményli a város kö-
zönsége, hogy ezuttal már nem tréfa a dolog és
nincs új bizottság még valahol a homályban,
melynek tárgyalása elhalassza legalább is az
építkezést boldogabb időre, a mikor talán vá-
rosházát is majd csak megépítik, mert bizonyára
nem sokára oly nemzedék veszi kezébe a cse-
lekvések irányító hatalmát, a melynek izlésé-
vel nem fog összhangzani a mostani városház.

De kérdjük, nem lett volna-e derekabb
dolog, ha már 25 évvel ezelőtt rájöttek volna
az ily okos elhatározásra, hogy jövedelmeztessek
és szépsécskét ezt a legszebb helyét városunknak!
Igazán sok a mulasztás és sok az anyagi vesz-
teség e miatt!

TÁRCZA.

Finale...

Fáradt vagyok, pihenni vágyom én.
Elő a pappal; meggyónok neki,
Hadd könnyítem meg sajgó szívemet,
Mely bánat s gondnal volt mindig teli.

Elő vele! Bár ajkam boldogan
Soh'sem monda ki Istennek nevét. . .
Nem hittem benne; nélkül, vele
Csak oly küzdelmes volt s nehéz e lét.

Oh, hányszor hivatam őt tanulni és
Kértem segélyt, mutasson oly utat,
A hol a mag új, szebb gyümölcsre kelve,
Öröm, jólétet s nem sivár bűt ad.

Fohászkodtam: a tündérszépleányt,
Kifért szívem kioltatlan ég
Oh adja nékem; adjon új világot! . . .
S nem lett enyém, bárhogy imádkozék.

Nem kértem én pénzt, hitvány fényű érczet,
Bűnös nem voltam. Nem tudom miért,
Hogy éhen kellett fetrengnem a porban
S nem adta meg a kért napi kenyért.

De én dolgoztam, küzdtem egyre-másra,
Ezer mesgyén áttörtetett utam
És elfordultam tőle, elfelejtém,
Ki üldözött, megtépett untalan.

De most, hogy utam oly hazába visz,
A melyből nincsen megtérés soha,

Csak aztán ne volnának mindenben ott az
intéző körök oly tulságosan óvatosság!

Ott van az iskolák építése ügye;
több ezer gyermek nem jár iskolába, mert nincs
helye; a mi pedig nem válik dicséretünkre.

Ott van a most már gr. Dégenfeld-téri
óvoda (szomszédságában a város — istállója,
vagy csikóóvoda) milyen botrányos állapotban
van ez! Évek óta akarnak segíteni rajta, de
mindig elhalasztják, mert a pénz másra kell.
Okosabb dologra. Kaszányára.

A főutcán is évek óta készülődnek a
Stenczinger-féle ház megvételével, de hát
minek azzal sietni, még majd nagyon hamar
lenne szép a város.

No az igaz, hogy a városunkat meglátogató
és csak a főutcát látó idegenek nem fukarkod-
nak a bókokban, — paloták városának nevezik
el, hol annyi sár sincs, a mennyivel egy embert
bepiszkoljanak. Hát ember piszkításra nincs, de
egyebire van annyi, mint egy sárréti nagy fa-
luban.

Idő kell mindenhez. Elhiszszük és várjuk
is türelemmel a történetendőket. De oly feltűnő-
ritkák a nagyobb, a maradandóbb alkotások,
hogy a közönség és sajtó önkéntelen is előállnak
azt mondva: no tegyünk hát együtt, de mielőbb.
— Egyesült erő még a sárból is kiemel a ha-
ladás szekerének kerekét.

— i — g —

A megbolygatott pihenő kincsek.

Debreczen, 1898. február 5.

Csak a múlt számunkban tettünk említést ama
pihenő kincsekről, a melyek értékesítlenül
hevernek ős könyvtárunkban és örömmel olvastuk,
hogy — a mennyiben más helyeken is így áll a dol-
log, a kultusz-miniszter muzeális előadások-
kat tervez a fő és a vidéki városokban.

Nagyon bölcs és nagy horderejű gondolat,
melyre nézve igen óhajtható, hogy szerencsés órá-
ban született legyen.

Ott van a fővárosban az országos muzeum,
telve a világ minden részéből összegyűjtött külön-
böző kincsekkel, nézi is a közönség elég nagy szám-

Bocsásson meg nekem az Alkotó,
Nem lesz már többé hozzám mostoha.

Oh! Mert van Isten égi kék bonában. . .
Vezeklésteljes élet utamért
Egy embertársam boldog élete
Lehet talán a késő pályabér. . .

Falk Miksa Richárd.

Az elefánt.

— Vig beszély. —

— Mi bajod barátom?
— Zuzni, vágni, marni, bömbölni szeretnék!
Szóval dühös vagyok, mint egy oroszán. Jó hogy
jöttél, legalább kiönthetem magamból ezt a mérget,
ha bennem maradna megölné, felperzselné. Égek a
haragtól! Tudod-e, halod-e? . . .

— No, no; debát mit?
— Semmi no, semmi de! Állj elém, nézz rám.
És mond, de igaz lelkedre szólj; mert ha nem, ösz-
szetörlek.

— Ugyan Dénes, mit akarsz velem? Mi az
Isten csodája ütött beléd? Legalább bocsáss távo-
labb, ne rángasd a kabátom.
— Mit kabát! Felelj, mond, ugy nézek én ki
mint a bolond?

— Bolond, micsoda beszéd ez?
— Én kérdelek tőled, felelj, de igazán, ugy né-
zek én ki?

— Nem mondhatnám.
— Látod mégis bolondnak tartottak. Felhasz-
náltak mint egy szamarat. Elefántot csináltak belő-
lem; de, de, megtorlom, ha bele veszek is.

— Ejnye! Azt már mégse hiszem, egy ember-
ből annyi állat teljék ki.
— Mit, az emberben egész állatsereglet van,
csak meg kell egy kicsit bolygatni.

— Lehetséges, azt nem vitatom, inkább azt
szeretném hallani, mi történt veled; azt látom, hogy
haragod felér az oroszánéval, lehet, hogy számársa-

mal, de mit ér mindez, ha az a nagy közönségre
nézve csak — látomány és minden további er-
kölcös haszon nélkül való.

Igy vannak a vidéki városok, mindenik igyek-
szik egy-egy muzeum alapításán, áldoznak rájuk,
akad is olykor-olykor nézőjük, de ezzel aztán vége
a dolognak. A cél pedig az volna a muzeumokkal,
hogy a nagy közönség okuljon belőlük; ismereteit
gyarapítsa és haszonnal élvezhesse.

A muzeális előadásoknak ez lenne a célja.

A debreczeni főiskolának például meg-
lehetősen jól felszerelt muzeuma van; szákegyéne-
ink is vannak szép számmal, a kik a gyakran nyitva
levő gyűjteményekről népszerű ismertetéseket ad-
nának.

Hogy lenne-e közönsége, az persze nagy kér-
dés, mert hiszen látjuk, hogy a nép nem érdeklő-
dik az ilyesmik iránt.

Tartottak már Debreczenben sok mindenféle
felolvasást, sőt tartanak ma is, de mindig mérsékelt
számu érdeklődők előtt.

Csak azt említhük itt fel, hogy a nagyon suly-
tolt gazda közönség részére hány derék,
közhasznú felolvasást rendeztek a gazdasági ta-
nárók nálunk s alig jelent meg néhány nagyobb
gazdálkodó, a kisebbek pedig hallani sem akarnak
róluk, művelik a szegényt, már nagyon is kizsartol-
tunk, úgy, ahogy apjától és nagyapjától hal-
lották és látták és nem vesznek arról tudomást,
hogy a gazdálkodás ma már ép oly tudomány, mint a
mérnöki, vagy jogi, mert változtak a viszonyok, és a
kor haladást kíván. Hanem a rossz sors miatt pa-
naszszal van tel szájuk.

Ezért kétséges, hogy a pihenő kincsek
megbolygatása fog-e jární valami számba vehető
erkölcsi sikerrel? De mindegy. Az értékesítésre al-
kalmat kell nyitni s a ki akar tanulni, az hasznát
veszi, a ki nem érdeklődik, az hadd maradjon hátra,
hadd szenvedje a kárt.

Nagyvárad levél.

Nagyvárad, febr. 4.

Tavaszi napsugár ragyog a tollam alá, ott tán-
czol mindeneken. Szinte keresem a virág illatot, az
ibolyáét, a gyöngyvirágét, édesekét, színesekét. . .

A Körös is azt mondja, hogy tavasz van. A
hegyek felől vad iramlásban indult teg a hét elején
Megáradt, megdagadt s zavaros-sárga lett a színe,
mint minden tavaszi áradásnál. Es felszökött egé-
szen mind a két partig. Hire-hamva sem lett azok-

got is követell el, hanem elefántot miként gyurhat-
tak belőled, ezt nem értem.

— Nem ugy-e. Látod az ember addig hiszi
magát valaminek, amíg meg nem érti, vagy tudja a
dolgokat, melyek körülötte történnek; ha megér-
tette, ha megtudta, nagyon sok ember sutba vágja
a gyalut.

Ha én tehetek szert értelmes elefántra, azt
szeretem. Magam is szívesen vagyok elefántja vala-
kinek, ha kedvem tartja s azt helyén valónak látom,
de kedvem, tudtom, akaratom ellenére, még hozzá
az én rovásomra azzá tenni engemet, ez felbőszít,
kiforgat emberségemből.

— Kezdem sejteni a helyzetet, csak az ele-
fántot nem tudom hova tenni

— Láttál már embert elefántot?

— Ilyen szörnyetegyet még elképzelni sem
tudok.

— Bemutatok egyet. Volt egyszer egy király,
szerette a szép leányokat, szép lovakat, jó kutyákat,
majmokat, meg az elefántot.

Különösen egy kis elefántot kedvelt, tartott
mellette felvigyázót. Kedvelt kiválóan egy szép le-
ánykát is, annak nem tartott felvigyázót, veszedel-
mesnek gondolván; csak holmi asszonyokat tartott
mellette. Mig az elefántocskához ment vizitbe, addig
a leánya anakozott; mig a leányhoz ment vizitbe,
addig az elefánt ásított nagyokat.

Mi történik, a nalmában a menyecske szemet
vetett egy csinos fiúra, csakbamar megértették egy-
mást, de mit csináljanak, hogy boldogságukat élvez-
hessék? Sokáig tűnődtek a mikéntben. Tűrték és bu-
sultak, már szinte belepuhultak. Meglátja az addig
viruló fiatal ember pusztulását barátja, a ki törté-
netesen az elefánt felvigyázója volt. Mi lelt kedves
czimborám? Beteg vagy? Beteg, nagyon beteg, leg-
kivált az fáj, hogy miattam más is vész, pusztul,
nem jó vége lesz ennek. Sajnálak pajtás, nem le-
hetne a bajon segíteni? Már én végig gondoltam
minden módot, jónak egyet sem találtam; így pedig
elsorvaszt a bánat engem is, meg ötlet is, pedig a
lelkem oda adnám, ha boldoggá tehetném. Mi gátol

nak az apró kis kavics-szigeteknek, melyek apadás-
kor megtartják a vízfolyást.

Első nap még hatalmas jégtáblák iramlottak
tovább a vízszínen, csöndes zörrenéssel kergotve
egymást. Másnap már gyérültek a jégkockák s nap-
ról-napra keresedtek. Most már fodros hullámain
csak apró faleveleket ringat, tánczoltat, apró ha-
rasztot az őszi hervadásból.

Ílát csakugyan tavasz volna?! Dehogy is. Hi-
szen még Karnevál herczeg fejéről nincs le verve a
bohóc szipka, még asszony, leány szenvedélyes szí-
laj tánczot jár a báltermek sikos parkette-jén.

Bizonyítja ezt az a fényes bál is, mely kedden
zajlott le itt nálunk. Az idei farsang történetének
első lapjára lett beírva ez a mulatság rózsaszínű
betűkkel: „Nagyvárad város bálja” mindenkor kivá-
lóan sikerült, de a keddi éjszaka felülmulta minde-
niket. Csupa fény, ragyogás. A nők egymást akarták
fölmúlni a tánczkedvben, a kedvességben s a —
toilette-ekben. A rendezők pedig versenyeztek egy-
mással a figyelmességben. Nem csak a város, de a
környék egész előkelősége adott egymásnak találko-
zót e bálon, melynek rendezősége élen maga Dr
Bulyovszky József, fiatal polgármesterünk állott.

Es járt a munka, a táncz. . .

Hiszen vigadni tud Nagyvárad, nem alszunk,
csak a komoly ügyeink aluszunk.

Az állandó színház, ez a vén leányzó pedig
nem aluszik, hanem meghalt. Siri álom lett
az övé, melyből kitudja mikor támad fel. A félszá-
zados tervezetések hamuja alatt alig ha van már
szikra-parázs, de még Főnix-et sem tudom mikor
fogunk, hogy a színház-sors hamvaiból újra tá-
madjon. . .

Csak a deszka-bódéval kell beérnünk. Ehez
szörnyen nagy reménykedéseket fűztünk, hogy Bö-
lönyi József a kolozsvári nemzeti színház inten-
dánisa nyerte el benne a játszási engedélyt. Hanem
a legközelebb betérjesztett társulati névsorban egy
rakás „ismeretlen zseni” nevével találkozunk. Há-
rom évre kapta meg a színházat Bölönyi, de most
szeretnék visszaszívni a város atyák ezt a határozat-
tot. Mert mi néha sok tanácskozás, évekig tartó til-
takozás után szoktunk határozni, de ha az egyik
közgyűlésen határoztunk, a másikon szeretnénk
ugyanazt visszahatározni.

Igy vagyunk a közúti villamossal. Addig válo-
gattunk a két ajánlkozó vállalkozó padja közt, mig
végre a pad alá értünk. A nagyvárad állandó szin-
ház tengeri kigyója mellé odakerült a harmadik
szörnyeteg, a villamos vasút kigyója.

ebben? Nem az enyém, a másé, pedig tulajdonképen
mégis az enyém, még ideig óráig sem lehetünk egy-
másé, csak messziről nézzük egymást és a vágy tesz
beteggá mind a kettőnkét. Hát kit szeretsz olyan
elérhetetlenül? A király rózsáját. Ejnye fiu, beh na-
gasra pillantottál. Baj, baj, hanem várj holnapig,
addig gondolkodom. Talán kigondolok valamit.

Másnap kérdi barátját, gondoltál ki valamit?
Gondoltam. Mit? Ha bögni fogok mint az elefánt,
akkor te csak menj bátran a rózsához, ó várni fog,
a király pedig ide jön a kis elefánthoz látogatába,
hogy elég hosszan beszélgesse ezzel a kedves ál-
lattal, majd gondoskodom róla, de ha emberi ordi-
tásom hallo, indulj, mert ez jelzi, hogy a látogatás
véget ért.

Aranyos ember vagy édes czimborám.

A szerelmesek boldogok voltak, de nincs olyan
hosszu, a minek vége ne volna. A kis elefánt, bár
rizszsel, narancssal, cukorral etették, mégis meg-
döglött. A boldogtalan pára nem tudta szóval meg-
mondani mi a baja, azok a buta emberek pedig nem
értették. Fáj nekik, hogy nincs lombos erdeje, sza-
badsgága, de főleg egy másik elefántja, a kivel szíve
szerint megértette volna magát, csak túrt szegény
és bele pusztult néma bánatába.

De mihez kezdjenek már most az ember sze-
relmesek? A szerelmes ifjú és leány kétségbe voltak
esve; oh nem az elefántot sajnálták, hanem titkos
örömeik mulását, szidták a végzetet, kikelték az
Isten ellen is, miért sújtja őket, irigylei talán bol-
dagságukat? Ilyen a szerelmesek önzése, hogy egy
harmadik beledöglök, amíg ők turbekolnak, gondol-
nak is vele. Azt mondják tegyen róla, ha nem tet-
szik neki. Az elefánt tett is róla.

A felvigyázó nem esett kétségbe, nem is óhé-
gatott, hanem gondolkodott. Másnap beállit barát-
jához. Pajtás ki eszeltem valamit. Mit lehet még itt
tenni, az az ostoba barom, most tudott megdöglöni.
Ne szidd, nagyon fáj a szíve, nem bírta tovább, tenni
kellett valamit.

Mit esztél ki? Megnyuzattam az elefántot,
bőrét kitömtem; áll, mintha élne. A király mit se

Volna különben nekünk — már t. i. papíron — egy másik villamos vasútunk is, a mely Debreczennel hozna szoros összeköttetést bennünket. Hogy vajon mikor születik meg azután ez a villamos vasút, azt csak az a jó Isten tudja, a ki még erre sem mutat semmi hajlandóságot a vasutvállalkozójával egy főnyereményt megnyeretni. — Tudvalevőleg olyan vállalkozó vasút építőnek adta meg a létesítési engedélyt a város, a kinek nincs pénze hozzá.

Már pedig ahhoz pénz kell. Mi pedig várjuk az osztálysorsjáték nyereményhúzásait és nem azt kívánjuk, hogy mi üssük meg a főnyereményt, hanem a pénztelen vasút vállalkozó.

(Még ez a most még csak kis gyíkocsa is kinötheti magát kigyóvá, ha az a jó Isten is úgy akarja.)

Az öreg „Értesítő”-ből olvastam, hogy a császártól alkalmat nekünk akarjatos inpratiálni. Eddig még semmi bizonyos nincs abban, hogy hol ölelkeznek, csókolóznak össze a császárok. Hanem erős a gyanú, hogy ebben a dologban nem császárt fogunk mi magunknak, hanem csizmadit.

(E héten különben a csizmadia és sziszterek nagyon aktualis embereké váltak. Tekintettel a mi közelet-viszonyainkra, a nagy locs-pocs miatt soronkívül kellett megjavítani a lyukas cipőket, mert tudvalevő, hogy azokba befolyik a hó-lé. Ez fizika is, meg baj is.)

A jövő hét különben ünnepléssel veszi kezdetét. Egy veterán írók Dr. Bodor Károly 40 éves jubiliát ünnepi a nagyváradi író világ. A jeles tollforgató jubilaris ünnepélyén előreláthatólag a Csokonai-kör is képviselteti magát.

De erről majd a jövő számban.

Szatyi.

Karcolatok.

— Innen onnan mindenünnen. —

A mikor ezeket a sorokat írom, oda kint tavaszi napfény játszadozik. itt bent pedig vidáman robog a kályhában a tűz.

Csodálatos idő! Mosolyog, de egyuttal vicorítja is reánk a — fogát.

Ez a mosolygó száj aligha nem — harapni is fog még!

Hiszen ez a harapás olyan mindennapi dolog különben is.

A gazdag harapja a finom falatozni valót, a közönséges ember azt, a mi akad a fogai között, a szegény ember pedig harapja a süti levegőt.

Hát úgy van az. Az ember ne csak egymást harapja mindég, hanem harpon néha egy — más is!

Tehát megtörtént az álarozos-bál is. Sok, sok ember volt nagyon kíváncsi, hogy milyen is lesz az.

Azt gondolták, hogy olyan, minőt a mindennapi életben játszanak az emberek.

Csalódtak.

Szív és kedély ölelkezett a szellemességgel e szép vígalomban, míg a hétköznapi élet álaroztalan álarozosainak játékába a — rászédés viszi a főszerepet!

tud, elitoltam a kedvenc halálát. Tehát, ha hallod a bögést mehatsz, kedvesed várni fog. És te hol leszel? Én az elefántban leszek, mormogok és bögök, mint életben a boldogult pára tette.

Kedves, édes pajtásom, áldjon meg az ég, több eszed van mint három nagyvezérnek. Sokáig csalták így a királyt, csalják ma is. A család a régi, csak az emberek változnak, a régi helyére újak kerülnek. Ilyen ember-elefántok az öntudatosok.

— És az öntudatlanok?

— Az öntudatlanok azok, kiknek valamely gyengébb oldalukat használják fel a szerelmesek pl. hiúságokat, becs, vagy pénzvágyukat stb.

A mit elmondott az mese, de a mit erre a másik fajta elefánt mondok ez valóság.

Derék jóra való fia volt Szepesi Feri. Eszes ember, szorgalmas hivatalnok, de mig nőtelen volt, hasztalan volt esze, szorgalma, igyekezete, előzőkenysége, nem haladt. Sokkal hitványabb embereket helyeztek elbe s ez nemes ambícióját mód nélkül sértette. Hanem azért csak túrt, várt, remélt — talán egyszer majd csak elismerik az ő érdemeit is; e várakozás közben megdőlt, igen szép leányt vett feleségül, annyira szerette, hogy ambíciójáról — mely különben addig éltető eleme volt — is megfeledkezett, nem is vágyott már se kitüntetésre, se haladásra, azt hiszem azt se bánta volna, ha bukfencet hány az egész világ, ő boldog volt és megelégedett. De csodálatos, most, hogy már semmire sem vágyott, a kitüntetések egymást érték, haladt előre rohamosan, szinte beleszédült ebbe a két oldalról rozó özőlő boldogságba. Számtalanszor mondta: mégis csak van elismerés, kintartó igyekezetem, munkámat munkásságom meghozták gyümölcsüket.

A kitüntetésekkel a hódolók serege is megjött. Egyszer hódolói az ő tiszteletére bankettet rendeztek.

A vacsorázóktól elég távol egy kis asztalnál két ur ült. Azt mondja az egyik elég halkán: ez a Szepesi valóban nem csak kitűnő, de szerencsés ember is. A másik feleli: kitűnő elefánt, szerencsése szép felesége és a kegyelmes ur...

Hát csakugyan semmi sem állandó a világon? Elhiszem, hogy egykor a Niagara zuhatagból 100—150 ezer esztendő múlva, semmi sem lesz előtti a szomszédos híres öt tavat, — elhiszem, hogy a nyúlból vadász lesz, a krinolinból meg — „hőzenträger”, — de az már képtelenség volt előtem, hogy a mi régi vargaszínünk lebontassék és helyére palotát emeljenek.

Pedig úgy látszik, meg lesz.

De hát ha a mostani határozatot a vargaszin emeletének lakói, a patkányok, egerek és denevérek megfélebezik, vagy városi kollegáikkal — megegetik? mi lesz?

Hely, hely! jobbak szellő kezd már lenge-dezni, pedig még — tavasz sincs!

Ámbár nem ezt bizonyítja az a tény, hogy az 1848-diki év elhatározott megünneplésének mikéntje, még csak pályában sem szendereg.

A város bevárja a legfelsőbb útastásokat.

Hát hiszen nem is Megyeri a város, a ki megelőzze az ablaktörésnél a — macskát!

Thaly Kálmán évente egyszer szokott lejönni Debreczenbe. (Nem úgy, mint Pozsonyba.)

A mikor a független-párt bálja van.

Thaly Kálmán ugyan itt sem tánczol, de elbeszéli, hogy oda fönt a kormányt — hogyan tánczoltatja.

A Kisfaludy-társaság tag választásakor valami selyem bangulatban lehetett.

Mert — Bársont (az Istvánt) választotta meg.

Három vármegye fiskálissága gyűl ma este össze, egy kis barátságos ismerkedésre.

No, hogy nagy ekzekució lesz a fehér asztal áldásai között, azt már végrehajtó nélkül is gondoljuk.

HÍREK.

Február.

A tél tulajdonképp csak látogatásokat tett nálunk és ime már itt van február, a tél harmadik és egyuttal utolsó hónapja.

Fekete a föld a sártól, a szennyből s olyan kíváncsi volna már látni egy kis havat, fényeset, tündöklőt, no meg jó fagyosat, melyen vígan, csörögve futnának a szánok, ragadva magukkal kipirult, rózsás arcú vidám egységeket...

A legrövidebb és így a legjobb hónap február nagyon sokakra; az is jó ám, ha csak három napot is le lehet tagadni a hónapból, ha hamarabb esik az első, a mikor az embernél pénz is akad, ha mutatban is.

Mert az a pénz rendeltetése, hogy forogjon; a vén Ahesverus se vándorolt annyit, mint egy becsületes korona vagy tallér s ki tudná mily érdekes története lehet a pénzdarabok vándorlásainak?

Február különben boldogítja a fiatalságot; minden napja bál, mulatságot tartogat számukra, még egyuttal az idén megajándékozott sok szép fiatal leányt aranyos főkötővel és — most boldog, majd mormogó férjjel, a kiknek jó kedvét az anyóssal való fenyegetés majd helyre állítja.

A mezőn is más élet van február 1 óta.

Vannak pillanatok az ember életében, midőn az embert gonosz szelleme vezérli.

Az a két ur nem tartozott a társasághoz, hangosan se beszéltek.

Szepesi mégis meghallotta azt a pár szót, mint ha kigyó csípte volna meg felszisszent, belesápadt. Nem telt bele egy félóra sok mentegetődzés után bucsut vett társaitól. Vasutára ült és haza, hajnalban érkezett meg, nem várta senki, egyenesen a hálószobába nyitott, de az asszonyt nem találta egyedül. Csak annyit mondott: „bocsánat.” A legközelebbi vonattal vissza utazott kiküldetési helyére és szíven lötte magát. Az öntudatlan elefántok sorsa ilyen, vagy még ennél is szomorubb.

— Még ennél is?

— Igen, mert ha szívünkbe marnak az emberek, megszabadulni a maró fájdalomtól egy pár pillanat alatt nem nagy virtus, de hurrcolni azt az életem át, ahhoz kimondhatatlan erő és bátorság kell. Így jártam én is.

— De hiszen neked nincs feleséged?

— Az a szerencsém. Csak udvaroltam egy leánynak, szerettem is, azon hitben voltam ő is szeret, ma tudtam meg, hogy csak eszköz voltam, ez hozott ilyen dűbűbe.

— És ki a szerencsés?

— Oh, mondani sem érdemes az a mafia Sárosi Jani, együtt találtam őket, igen boldogan beszélgettek.

— Te is bocsánatot kértél?

— No persze, majd, végig néztem rajtuk, sarkon fordultam, haza jöttem és dühösködtem, most is az vagyok, az leszek mig meg nem torlom.

— Ne erőlködj pajtás — mert Jani alig pár hónapja az én elefántom volt.

— A téd? hogy, hogy?

— Hát csak úgy, tudhatod hogy, hisz próbáltam.

Bignió Emilia.

Virág ugyan még éppen nem nyílik, ámbár nem valami sok kellene ahhoz, hanem csak a tapsi fűlesek mutatják urrá létüket, csodás büszkeséggel.

Oda a nyul nemzetsége fényes erénye — a féltés, — megérezték a selymák, hogy védi őket e nap-tól fogva a vadász-törvény s még az országutra is kiülnek egy egy jó lakoma után a — fogukat piszkálni, nagy bosszuságára a vadászoknak, kik messze elkerülik a szeszázó nyul urakat és hölgyeket, ne hogy még egy pár cigarettát is kérjenek tőlük.

Hja, változik az uraság!

De kérdés, hogy változik-e az idő? Nem lehetetlen, hogy a tél még csak ezután fogja a fogát rá vicsoirani az emberekre és még ezután kell csak a kályhák működését erősen fokozni.

No de az az ember aki állja.

— **Istenitisztelet.** Ma (vasárnap), febr. 6-án az ev. ref. templomokban az istenitiszteletet a következő rendben tartatnak: nagytemplomban: Csütör Albert s. lelkész; kistemplomban: Békési Lajos s. lelkész; újtemplomban: Kovács Ferenc főiskolai h. tanár; ispotály templomban: Mitrovics Gyula lelkész által.

— **Érdekes közgyűlés** lesz a jövő hónap városi közgyűlés. Nagyon érdekű választásokat fognak megjelteni, melyek már is élénk mozgalmat keltettek. Választás alá kerül egy rendőr fogalmazói, egy írói, továbbá az adópénztári s valószínűleg az ellenőri és egy adótitkári állás. A főispán már ki is írta a pályázatot március 15-dike határidővel. — Jelölt van minden állásra bőségesen.

— **Eh, ráérünk arra még!** Rohamosan közeledik a nagy nemzeti ünnep nap, 1848 március 15-ének 50-dik évfordulójához. E nagy nap jelentőségét volt alkalmunk méltatni lapunkban és ugyanakkor megemlégtünk, hogy a városi hatóság elhatározta a nagy emléknep méltó megünneplését annyi-val is inkább, mert ama dicsőséges idők örök emlékü nagyeseményei egy részének éppen városunk, Debreczen volt a színtere. A tanács azonban bevárando-nak találta míg a kormány intézkedése köztudomású lesz. Csak hat hét választás még el az ünnepnaptól és még a történelemköre nézve nincs megállapodás. Pedig kérdés, ráérünk-e? Nem. Az idő fut. A nagy nap tetteket követel. Meg vagyunk győződve, hogy a tanács eddig sürgős dolgai miatt nem intézkedett és nem azért, mert félt, hogy hát ha túl találóni a célon! A város méltósága követeli, hogy e nagy nap készüléte ne találja Debreczont, — hiszen ez a dolog sem színvázalakítás, sem íróvív, sem más házi kérdés. Érezzék ezt meg az illetékes körök.

— **Katona dolgok.** A mi házi ezredünk új parancsnoka Meltzer Ferenc ezredes már megérkezett városunkba, az ezred fölötti parancsnokságot már átvette s bemutatkozó látogatásait megtette. Derék parancsnokhoz jutott a mi minden ízben magyar ezredünk, mely 1848-ban is kitett magáért, mert elsőnek ment át a honvédséghez, nagy ijedtségére Trautenberg Dávid ezredes urnak, a ki szörnyű féltelmek közt sietett jelentést tenni Bécsbe a minisztériumnál. A honvédséghez átmént három zászlóalj Nagy-Sarlónál, Isaszegnél, és Budavár bevetelénél roppant dicsőséget aratott. Egyszer a saját 4-dik át nem pártolt zászló-aljukat is elverték. A világi fegyverletétel után a hűtlen ezred a jofestadtí várbá ment helyőrségre. — A honvédséghez átmént volt az ezred zenekara is s egy akkori hangversenyének műsorán a magyar czimeren nem a korona, de a Kossuth-kalap volt rajzolta.

— **Lesz valami a dologból!** A Kisutca elejének kissepítése csakugyan nem tréfa dolog. A tanács a ronda épület földszintjén levő üzletek tulajdonosainak ez év május 1-re felmondott. Nyomban megkezdik a bontást, építést, mert 1899 február 1-én már ez új épületbe költözik mind ama hivatal, mely most a „Hugária” épületében székel.

— **Az iparos-kör bálja** holnap, vasárnap este lesz a „Bika” szálló dísztermében: a rendezőség mindent elkövetett, hogy ez a bál a régi jó hírnévű iparosok bálja mellé méltón sorakozzék. Városunk előkelő műveltségű iparos osztálya tömegesen ad itt találkozó egymásnak, de megjelennek a társadalom többi osztályai is. Jó mulatást kívánunk, ámbár kétségtelen, hogy meglesz.

— **Sikerült táncvizgalom.** A jogász- és tisztviselői kör február elsőjén megtartott álarozos bálja várakozáson felül sikerült. A „Bika” szálloda díszterme telve volt a zsúfolásig és nagy számmal jelentek meg az álarozosok és jelmezbe öltözött hölgyek és urak. A rendezés páratlan figyelmességű volt s a Dobieczy Sándor ügyvezető elnökléte alatt működő bál- és táncrendezőiség büszke lehet a diadalára. Érdekes tartalommal jelent meg a „Bál tudósító” is éjjeli tájban, a mely kedves emléke lesz a bálon résztvett közönségnek. Bizony ki-világos kivirágzott mulatott a jókedvű társaság — Főlemlítjük itt kapcsolatosan, hogy a „polgári kör” bálja is fényesen sikerült, melynek sikere a Ronszik Lajos tanácsnok elnökléte alatt működő rendezőség dicsérei.

— **Házról-házra koldulnak!** Sajnálva tapasztalja a közönség, hogy bár ezidig nem is mondható túlszigorúnak a tél, s mindamellett, hogy már közel 200 egyén kap a népkönyhában ebédet, a házról házra való koldulás még a főbb utcákon is nagyon gyakori. Rosszul öltözött síró nők, kisebb-nagyobb gyermekekkel járnak utcáról utcára és sziv facsáró hangon kérnek segélyt. A temetéseken is pontosan megjelenik az éhezők serege. Rendőr nem veszi észre, holott könnyen megláthatnák és utasítanak őket a népkönyhához. Reméljük, hogy a rendőrség megteszi kötelességét, ha nem is a sok oldalról igénybe vett közönség, de a még sok nyomorral küzdő és kolduló szegények érdekében.

— **Kandia-utca** megérdemelné, ha a mérnöki kar rá fordítaná figyelmét. Rosz és fölötté kes-

nény a gyalog járdája, a szekér ut meg még túl tesz rosszasságban ezen is. A Kossuth-utca felől pedig oly szűk a torkolata, hogy a Kossuth-utczára menő gyalogosok és járművek folyton a legnagyobb veszélynek vannak kitéve az arról jövő fogatok által. Égető szükség volna itt az intézkedésre.

— **A kik 25 év előtt tettek érettségi vizsgát** a helybeli ev. ref. főgymnáziumban, találkozt terveznek ez év nyarán. 1873-ban tettek érettségi vizsgát: Csánky Viktor helybeli kir. tanfelügyelő, Dalmay László földbirtokos, Csának József nagykereskedő, Marjay Péter országgyűlési képviselő, nagyléltai, Szathmáry Sándor mihályfalvai pap, dr. Adler Adolf nagykárolyi ügyvéd, Papp Géza szatmári főjegyző, Szombathy János r. bej. hiv. főnökhelyettes, Szabó István pénzügyi titkár, dr. Balogh János csékmői körösvos, Rácz Lajos városi hivatalnok, Pápay Károly bősörményi községi bíró, Pinkóczy Zsigmond kir. táblai tisztviselő stb. Az összehívásra nem soká bizottság alakul.

— **26 tanterem kellene** városunkban, hogy az állítólag csak 1313 iskolába nem járó gyermekek hely jusson. A népnevelésügyi bizottság tesz is javaslatot az építésre, de hát erre nagyon nehéz fedezetet találni. Pedig a minisztérium aligha elégsz meg ígéretekkel.

— **Gyászok.** Fischer Nándor György az osztrák-magyar bank helybeli főkezelő ny. főnöke élte 71-dik évében elhalt. — Szarukán Sándor volt helybeli nagykereskedő, most magán hivatalnok, üzleti útján Szabadkán élte 54-dik évében elhunyt. — Özv. Nagy Józsefné Boda Zsuzsanna élte 68-ik évében meghalt. — Özv. Deutsch Jakabné sz. Léderer Róza urnő 73 éves korában elhalt. Dr. Szántó Sámuel a ker. akadémia jeles tanára anyósát gyászolja a jöteknységéről ismert elhunytban.

— **Lövizsgálat.** A mezőgazdaságról és mezőrendőrségről szóló 1894. évi XII. t.-cz. értelmében mindazon nem állami tulajd. képező ménnek, a melyek mások anyallatainál tenyésztésre használtatni szándékoznak, évenként megvizsgálandók lévén, a városi tanács értesíti a város közönségét, hogy ezen vizsgálatot az arra kiküldött bizottság a f. évi febr. hó 13 és 14-ik, továbbá 20 és 21-ik napjain a város istállójának udvarán fogja eszközölni. Tehát a mentulajdonosok, a fenti határozat alá eső méneiket, előzőleg a városgazdai hivatalnál bejelenteni s a kitűzött napokon a mindenkor d. e. 9 óra-
kor megtartandó vizsgálatra elővezetni el ne mulasszák, miután az 1894. évi XII. t.-cz. 94. §-a értelmében a ki köztenyészési célra használni szánt apa-állatját vizsgálat végett a kitűzött határidőben — elfogadható ok nélkül — elő nem vezeti és tenyészizgalomával nem látott apa-állatját másoknak tenyésztési célokra átengedi, vagy az, ki ily állatot közös legelőre hajt, kibágást követ el, 100, illetve 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetetik. A ménvizsgáló küldöttség a tulajdonos kívánságára a mént a helyszínen is megvizsgálhatja, ez esetben azonban a vizsgálati és kizsallítási költségek teljesen az illető tulajdonos által fedezendőek.

— **Htközségi választás.** A debreczeni izr. hitközség ötven tagu képviselő testülete vasárnap alakult meg igen élénk küzdelem mellett. Megválasztottak: Rendes tagok: Dr. Balázs Bertalan, dr. Bakonyi Samu, dr. Balkányi Miklós, Becher Manó, Berger Vilmos (uj), Biedermann József, Csengeri Ferenc, Csengeri Ignác, Darvas Izidor, Deutsch Adolf, Drucker Mór, Falk Lajos, Fischer Adolf, Fleischmann Mór, Frankl Ferenc, dr. Freund Jenő, Fürst Ödön (uj), Hartstein Péter, Hildvözer Mihály, Hirsfeld Armin, Hochfelder Jakab, Katz Jakab, Keiner Adolf, Klein Márton, Kohn Adolf, Lichtschein Sámuel, Lidermann Mihály (uj), Márkus Miksa, Nagy Jakab, dr. Popper Alajos, dr. Popper Mór, Preiser Salamon, Reichmann Armin, Reich Herman, Rosenberg Adolf, Rosenfeld Márton, Rosenfeld Mór, Rosenthal Dániel, Rosinger Lajos (uj), Sorger József, Stern József, dr. Szántó Sámuel, Schneer Sámuel (uj), ifj. Schwarcz Vilmos, Schwarcz M. L., Turai Párkás, Weiss Lévy, Weiss Sándor, Weinberger Lajos, Zelenka Dániel. Póttagok: Rosenberg József, dr. Fejér Ferenc, Hoffmann Sándor, Erber Vilmos, Kohn Lipót, Lnkács Armin, Emerich Arnold, Adler Simon, dr. Kemény Mór! Ormódi Lajos.

— **L. Komáromy Mariska**, szintársulatunk „Üdvöskéje” (inkább a közönségé!) makacs rekedtségéből kiépülve, már csatogtatja édes hangjait szinpadunkon. Hát hiszen gyönyörködünk mi a bájos Fittlerné (Kállay Lujza) szép hangjában, napról-napra kellemesebb játékában, de hát még is jól esik, ha Komáromy Mariskától hallunk egy-egy dalt, a mely belopogja a szívekbe és onnan el nem repül. A mostani négy fellépése iránt is nagy az érdeklődés! Hát még majd egy hét múlva, mikor a „Gé-sák”-ban fog játszani, ebben a kedves operettben, a mely egy japáni theászásban lefolyó mulatságos eseményt tárgyal.

— **Czédulák a kapukon.** Február elején, azok a bizonyos czédulák már megjelentek a kapukon. A czédulák azt hirdetik, hogy itt is, ott is „kiadó lakások” vannak. Oh, bőségesen vannak. Mert a házi urak szeretnék emelni a lakbért, ellenben a lakók óhajtanak lejjebb szállítani és ebből következik, hogy majd május elején Rosenberg Albert özvegye, meg Müller Simon jó hírnevű szállító czédulák annyit baja lesz a költözködéssel, hogy sok ló a bőrével számol be utána. A lakás-nézők tisztas karavánja már meg is indult és nézik, bírálgatják a lakásokat jókor reggeltől késő estig. Különösen a szép, magános nők lakását nézegetik jókor. A mikor még a legmélyebb pöngyölásban van a bájos lakónő, a kinek ott kell hagyni a puha meleg fészkét. Persze, az ilyenbe rögtön be szeretne költözni a lakást néző, de hát ott a tekintély a városi szabályzat. — Hazi urak és lakók tündönek, hogy hát mi is lesz majd májusban? No de eligazodik minden akkorára.

— **Szinházi műsor.** A színház igazgatósága a műsort következőképen állította össze: Vasárnap délután: „Rip-Rip” Planquette operette, este: az „Igmándi kispap” Berczik népsziműve, Komáromy Mariska vendégfelléptével. Hétfőn „Cornillei haragok” Planquette operette, Komáromy Mariska és Sebesi Bassett Vilmos vendégfelléptével.

Kedden: „A makrancos hölgy“ Shakespeare vigjátéka. Szerdán: „A hivatalos feleség.“ Csütörtökön ebben a szezonban utoljára: „Az ember tragédiája.“ Pénteken béreltszünetben itt először: „A gesák“ operett. Szombaton és vasárnap: „Ugyanaz.“

— **Falopán parancs-szóra.** A Salétrom kaszárnyában huszárok fekszenek. Katona uraméknak nagyon szűken szabják ki a fát s ők bizony nem ritkán, dideregnek is. Egy káplár aztán arra a gondolatra jutott egy kis ész-töredék után, hogy a jó Isten minden bizonynyal azért helyezte a Varga-kert mellé, hogy a fázó huszárnak tüzi-fával tegyen némi apró szolgálatot. Nosza el is küldte néhány közlegényt, a kik jól felpakolva térének vissza rendesen. Volt is meleg valami furcsán a szobában s a lelkiismeret emekit se bántott a meleg miatt. Hétfőn este azonban a faliferálás nem sikerült. A két fát szállító huszárt észrevette a császár, a ki fiastól rontott rájuk s az egyik huszárnak olyat kapott a karjára, hogy az két helyen is eltört. No a fejét se hagyta épen, hogy — meg ne sántuljon. A másik huszár okosabb volt — elfutott és segítséget hozott. A fa manipuláció ügye a bíróság előtt végződik be a felgyógyulás után.

— **Folt, a mely tisztít.** Ily című hatásos drámát adtak elő színpadunkon a színészek. A darabnak nagy hatása van, kivált ha a nagyszabású szerepek megfelelő tehetségre találnak az előadók-nál. Nálunk csak közepes volt a hatás. Fáti Flórának jutott az egyik nehéz főszerep, de hát, ő mint kezdő, csak tapogatózik a legtöbbször és távol van attól, hogy művészi egészet adjon. Határozottabb tehetség Halmi Margit, a ki már lélektanilag is tud dolgozni. Csiga házy Etel minden színpadon beváló nagy tehetség; Vidor hatásosan játszott. Kétszer adták e darabot s még sokszor fog a ház megtelni ez előadásra.

— **Öngyilkosság és gyilkossági kísérlet.** Kiss Ferencz kis-uj-utcai lakos, asztalos segéd házi-asszonya öv. Zsadányi Istvánnal ösz-szeperelvén, ebbeli dűhében revolverrel háromszor az asszonyra lőtt. A lövések azonban nem tettek semmi sérülést. A tett elkövetése után Kiss Ferencz kiment a Miklós-utcai csordásház aklába s ott egy fára felakasztotta magát. Hoittestét a kórházba szállították.

— **Rövid hírek.** A nagy takarékpénztár egy részvény után a múlt évi tiszta jövedelemből 110 forintot fog fizetni. — Móricz József elhalt apagyilkost mult vasárnap délelőtt temették el a szülői földbe. Persze sok bámuló verődött össze a megreklamirozott temetésre. — Mocsáry Lajos 42 éves üveg- és porcellán-kereskedő felakasztotta magát. — Kovács Gábor nevű gazda ember a szénát vívó szekéréről lefordult s nyakszirt csontja eltört. — A népkönyvtárban január hónapban 2894 adag ételt osztottak ki. — A mező-rendő-rkapitányság 10 év alatt 29,312 forint pénzbir-ságot rovott ki s ebből 15 ezer forint be is folyt. — Gergely Antal városi adópenztárnok nyugalmába vonulván, helyét ideiglenesen Trázszy László ellenőr foglalta el. — Boros Józsefné levelet írt a királynak, a melyben elpanaszolja nagy nyomorúsá-gát és segítyt kér tőle; a kabinet-iroda jelentést tétetett magának. — Szekeres János kocsis le-csét a lóról s a szekér kereké átment a fején. Szörnyet halt. — Hajdu-, Szabolcs- és Jász-Kun-Szolnokmegye ügyvédei ma, szombaton, nagy mu-latságot tartanak a tisztviselői kör helyiségében. — Thaly Kálmán az I. ker. orsz. gyűl. képviselője e hó 19-kén lejön a függetlenségi-párt báljára. — Lichtblau Albert e hó 15-kén lép házasságra Fürst Szidónia kisasszonnyal. — Dal-es-tély. A nagy dalárda e hó 9-én, tehát szerdán, a „Margit-fürdő“ dísztermében, érdekes műsorú dal-és zenestélyt rendez. Bizonyosan sokan lesznek és jól fognak mulatni.

Ingatlanok forgalma.

(A debreczeni kir. törvényszék, telekkönyvi osztályánál).

Idősb. Csúrka János a debreczeni 4777 és 2680. sz. tvjkbvben foglalt 2858 és 1857. hrsz. ingatlanokból öt illető részeket eladja Putkahelmeczi Király Józsefnek 12500 frtért.

Tegdes Károly és neje Szigeti Juliánna megveszik Horváth Istvánné és társai tulajdonát tevő 293. sorszámu házat 6150 frtért.

Kiss Lajos és neje Sebők Etelka megveszik Tóth István és neje Sáska Eszter 3138 sorszámu házat 3900 frtért.

Szabó István és neje László Zsuzsánna megveszik Antal Bálint nyil-utcai 3098 sorszámu há-zát 1150 frtért.

Sztraka Jánosné Leibinger Juliánna megveszi Argyelán Rebeka 536 □ öl területű vargakerti szöl-lőjét 1200 frtért.

Balogh István és Tassi Juliánna Csígekerti 1166 □ öl területű szöl-lőjüket megveszik Juhász Sándor és neje Vass Mária 1500 frtért.

Halgató Eszter Nagy Ferenczné és Halgató Juliánna Nagy Andrásné eladják 24 hold területű ondbói földjüket Ormós István és neje Bakos Zsu-zsánnának 6700 frtért.

Gáll Józsefné Végh Zsófia 1290. hrsz. házas-telket eladja Jakab Lajos és neje Domján Julánna-nak 950. frtért.

Özv. Papp Istvánné Szilágyi Juliánna s társai csapókereti szöl-lőjét megveszik Csátári József és neje Balogh Zsuzsánna 500 frtért.

Szerkesztői üzenetek.

B. E. Köszönettel vettük és közöltük. Kérjük alkalom adtán a folytatásos munkásságot.

Egy tudós naplója. Úgyesen, érdekesen van írva, de nagysággal nem találja, hogy egy kicsit unklándos volna a tudós fának hasonlatossága az unokaöcshöz, a ki — huszárhadnagy?!

F. R. A. „Finale“ — reméljük — további szor-galmas munkásságának lesz a — overtúrája.

L. M. Ugyan kérem, hagyjuk már nyugodni Móricz Józsefet, eleget bolygatták a szánalomra két-égtelenül méltó embert az utóbbi időben is. Aztán az

ez ügygel jóllakott és zaklatott közönség is pihenni akar már tőle.

S. K. Nem kerüli el figyelmünket semmi neve-zetes esemény. Azt nem érdemes felemlíteni.

N. B. Az álaréz viselés visszanyulik az őzönvíz előtti időre. Jákób álruhában szolgált Lázárnál a for-más Rákhelért s azóta sok dolgot csinálnak álaréz alatt. Néha ugyan álaréz sem kell; az emberek tud-nak parancsolni az arcizmoknak. Hja, a szín játszás maga az élet.

T. S. A vers rossz. A próza nem jó.

G. L. Olcsó pénz kölcsön közvetítésével a szer-kesztőség még az esetben sem foglalkozik, habár ön-nél erős fedezetül szolgálhatna soha el nem kopó, le-nem égő és elapaszthatatlan — adóssága.

Sz. O. Talán sort kerítünk arra is.

Kiadótulajdonos: Zicherman Herman.

NYILVÁNOS.

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. Privát-fogyasztóknak postabér- és vámentesen, valamint házhoz szállítva, — mintá-kat pedig postafordultával küldenek, HENNEBERG G. selyemgyárai (cs. és k. udvari szállító) ZÜRICHBEN, — Magyar levelezés. — Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

SUCHARD CACAO és CHOCOLADE.

Hogy előfordult félreértések kikerültesse-nek, tisztelettel figyelmeztetik a nagyérdemű közönség, hogy a Ph. Suchard gyár az ugyne-vezett (Bruch Chokoladen) tört Chokoladét se nem gyártja, se pedig forgalomba nem hozza. A Ph. Suchard csokoládéja biztonságga l tisztán és legjobb minőségben, mint ösmeretes, ólompapir borítékba gyári védjeggyel és alá-írásával szállíttatnak. (1.)

Debreczen és környékén már fennálló tete-mes üzlettel bíró s a biztosítás egykönnyen culti-válható ágát művelő nagy életbiztosító intézet „Debreczeni főügynöksége“ vezetésére hiva-tott reprezentatív és cautióképes egyént keres. Csak oly urak kéretnek ajánlataikat Goldberger A. V. hirdetési irodája Budapest Váci-utca 9 szám útján „Jövedelmező állás“ jelige alatt benyújtani, a kik az üzlet tovább fejlesztésére nézve némi garantiát nyújthatnak.

Ugyanott, tevékeny és ügyes üzletvezetők jövedelmes foglalkozást találhatnak. Ajánlatok a fenti czím alatt. (36/B) 1—3.

Gyapju ujjasokat

65—70 krjával szállít
Karl Svanda

Borovnicz, állomás Folicska.
Csehország.

(28.) 2—4.

Elsőrangú hazai gyártmány.

Pontos czím: **ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁR** RÉSZVÉNY-TÁRSULAT BUDAPEST.

Magyarország legnagyobb és egyedüli gazdasági gépgyára,

mely a gazdálkodáshoz szükséges összes gazdasági gépeket gyártja.

Rendelések megtétele előtt kérjük min-den szakbavágó kérdéssel bizalommal hozzáunk fordulni.

Részletes árjegyzékkel

és szakszerű felvilágosítással díjmentesen szolgálunk. (289) 12—12. Szecskavágók. Morzsolók.

Nyilvánosköszönet.

Wilhelm Ferenc urnak, neunkirchani gyógy-szerésznek, Alsó-Ausztriában, a rheuma és köszvényellenes vértisztító-thea feltalálójá-nak. Vértisztító köszvény és rheuma eseteiben.

Hogy e helyütt a nyilvánosság elé lépek, teszem ezt azért, mert kötelességemnek tartom leg-bensőbb köszönetemet nyilvánítani Wilhelm urn-nak, neunkirchani gyógyszerésznek azou szolgálá-tokért, miket az ő vértisztító theája rheumatikus fájdalmaimban tett, másrészt pedig azon okból, mások is, a kik ezen gonosz betegségek megtá-madnak, ezen pompás thea figyeimessé tésesse-nek. Lehetetlen esetelní azon marczangoló kíno-kat, miket 3 teljes évig minden időváltozásnál tagjaimban éreztem és a miktől sem gyógy sem a Bécs melletti Baden kénfürdői meg nem tudtak szabadítani. Álmatlanul vergődtem éjeken át ágyam-ban, étvágyam szemléltomást kisebbedett, arc-színem mindjobbban halványodott és testi erőm egészen oda lett. Fentnevezett theának 4 heti használata után fájdalmaimtól nem csak teljesen megszabadultam s daczára, hogy már 6 hete nem theázom, semmi bajom, de egész szervezetem tö-kéletesen megjavult. Meg vagyok erősen győződve, hogy mindenki, a ki hasonló fájdalmaik közepette ezen theát bizalommal használja, annak feltalálóját Wilhelm Ferenc urat úgy, mint én, áldani fogja.

Megkülönböztetett tisztelettel: (279.) 10—12

Budschin-Streitfeld grófné, főhadnagy neje.

Valódi potocci Cuba különleges kávét,
legfinomabb fűszerárúkat,

Teák: pecco-virág, narancs-pecco, mandarin, Souchong, orosz Caravan és többféle vegyíték, Angol Ananas és Jamaica, **RUMOT,** Cuba és braziliai, többféle dessert és angol Teasüteményeket,

„Sándor csár“ alma,
erdélyi vajonez körte,
hegyi Bakar szőlő,

francia cognacal, Scherri- és Malaga-borral töltött Chocoolad
dessert Bonbonok, valamint különféle salon dessert gardinett
Czúrkorkákat és déli gyümölcs különlegességeket ajánl

Várray József

csemege üzlete, a színházzal szemben.

Homoki szőlőtelepítőknék igen fontos.

A czég 16 év óta áll fenn s most már az országon kívül is elterjedt a hira, a mennyiben ma már sok nemes és vadoncz esemetét szállít Horvát-, Szlavonország, Bosznia, Cseh-, Morvaország, Galiczia, Bukovina, Stájerország, Alsó- és Felső-Ausztria, valamint Szerbia, Bulgária, Románia és Németország részére. Nemesfa-állománya ezuttal 700,000 darab; vadoncz-állománya 10 millió. A czég évenként 4500—5000 rendelének küld szállítmányokat. A gyümölcsfa-iskola teljesen homoktalajon létesült s így az főként a homoki szőlőtelepítőknék kincses háza azért, mert mint tudva van, a homok-talajból kikerült fa a homokföldben épen úgy, mint az agyagos, köveces talajban, nemkülönben a lapos és magas (hegyes) fekvésnél mindig biztosabban ered meg és fejlődik, mint az, mely agyagos iszaplera-kodásu vagy túlságosan kövérített talajban állittatik elő. A gyümölcsfajok boldogult Bereczki Máté mezőkovács-házi hírneves telepítői valók. Ugy magasderaku, valamint törpe esemeték meg-rendelhetők körte, alma, szilva, őszibarack, kajszin-barack, cseresznye, meggy, laponya, birs, dió és eperből. Az 1—2—3—4 éves, gazdag gyökerű, fajhiteles, igen szép cseme-ték drbjá azok erőssége szerint 15 krtól 40 krig. A 4—5 éves igen erős koronás sorfák drbjá 45—50 kr. Nagyban vételnél az árak külön megállapodás tárgyát képezik. Fentirt gyümölcsfajokból táblaurítás folytán 1—2—3—4 éves selejtezett minőségű esemeték is kaphatók, erősség szerint 2—5—7—10—15 krért, melyek gazdag gyökérzetüknek fogva főként nagyban telepítésekhez olcsóságuak folytán igen aján-latosak. Fenti minőségű esemeték vadonczai is bármely számban és erősségben megrendelhetők a fentirt czégnél. A gazdag gyökérzetű vadonczok 1000 azok erőssége szerint 5 frt 85 krtól 19 forintig tejed. — Nagyobb vételnél 5—10—15% engedmény. — Levél-czím:

UNGHVÁRY LÁSZLÓ gyümölcsfa-iskolája CZEGLÉDEN.

Tessék árjegyzéket kérni!

(35.) 1—6.

Debreczen, 1898. Nyomatott a város könyvnyomdájában. — 137.